

Dubrovnik je već duže vrijeme grad za turiste u kojem se javni prostor svakodnevno eksploatira komercijalnim sadržajima. Trgovci se prebavljaju u terase kafe barova i restorana, ulice u šandove suvernerica, plaže u privatna kupališta, dok su parkovi zapuštene zelene zone. Dubrovnik je grad kojem kritično nedostaje javnog prostora ali i grad gdje su stanovnici zaboravili načine korištenja istog. Istodobno, ideja o koegzistenciji lokalnog stanovništva i turista iz socijalizma se čini poput utopije u kapitalističkom modelu gdje su kvadrati jedina bitna tema. Prostor Malog Straduna je danas relativno zapušten te ne odgovara na zahtjeve suvremene turističke potražnje jer postaje suvišan u današnjem turističkom modelu. Ne postoji potreba za javnim prostorom izvan hotela jer hoteli sve omogućuju. Treba se ponuditi rješenje kao inverzni prostori: zahvat- vraćanje nekadašnje komercijalne zone na korištenje lokalnom stanovništvu, ali koji ujedno ostaje i zona za turiste uz ponudu novih atrakcija. Najvrednije zone zadnjeg obitavata su zapravo očuvani parkovi i zelene zone, koje zbog nedostatka sadržaja nemaju svoje korisnike, ali su očuvali najveći potencijal (prazan) prostor.

Ideja je rekonstrukcijom zone Malog Straduna definirati novi javni prostor- spajanjem dvaju parkova u jednu cjelinu preko novih poprečnih veza i komunikacija. Mali Stradun postaje centralna zona parka- šetnica s pristupima komercijalnim i ugostiteljskim sadržajima, dok se park novim sadržajima i oblikovanjem, redefiniranim kretanjem i vizurama pretvara u boravak prvenstveno namijenjen lokalnom stanovništvu.

Postojeće građevine koje formiraju šetnicu i trgovce su svim oblikovanjem u potpunosti zatvorene prema parkovima, bez vizualnog i fizičkog kontakta te zatvaraju većinu mogućih poprečnih veza prema zelenim zonama. Projektom se predviđa rušenje građevina namijenjenih za servisne i spremne prostore oslobađajući prostor za nove komunikacije i otvaranje vizura prema parku. Zadaći sadržaji se smještaju u nove zamjenske građevine, smještene na predviđenim parcelama. Mogućnost dodavanje etaža omogućuje povećanje površine zatvorenog prostora za svaku građevinu, neovisno o namjeni i je li uopće ista potrebna. Nove zamjenske građevine imaju zatvorenu površinu prilagođenu funkcioniranju u zimskim mjesecima za lokalno stanovništvo, a prostoru se povećava kapacitet tijekom ljeta sa predviđenim vanjskim natkrivenim terasama kad je tijekom turističke sezone korištenje pojačano. Terasa ne zauzimaju i ne "zagaduju" javne šetnice i ulice, već je za njih predviđen prostor unutar parcela građevina, te je zato točnija površina zamjenskih građevina manja od postojećih. Prostor terasa se u zimskom režimu korištenja mogu koristiti kao prostor za smještanje primjene urbane opreme za održavanje festivala, sajnova, koncerata, bez da se komunikacije i javne površine "smanjuju".

U izrazito turističkim gradovima javni prostor se koristi sezonski, različitim intenzitetom i sa različitim korisnicima. Mogućnost alternativnog kretanja lokalnog stanovništva i tijekom ljetnih mjeseci je omogućeno uspostavljanjem uzdignute šetnice-most. Šetnica-most funkcionira u dva smjera- kao poprečna poveznica parka koja preskače komercijalni centar te kao uzdužna veza iznad Malog Straduna koja povezuje sadržaje na katu koji nisu komercijalnog karaktera (radionice, specijalizirane trgovine-crti i dr.).

